

vi i Sjør bevilgede 250,000 Kr. til Verdensudstillingen, antager jeg, at Grunden ikke ſaa meget var den Mytke, ſom den danſke Induſtri mulig kunde have deraf. Jeg tror, at Hovedgrunden for mange Medlemmer var, ſom det i alt Fald var for mig, Ønſket om, at Danmark ikke ſkulde være fraværende ved et ſaadant almindeligt Stævne mellem Nationerne i en ſaa højtidelig Anledning, ſom en Verdensudstilling nu er for Nordamerika. Endvidere have vi paa Finansloven i Aar yderligere bevilget 25,000 Kr. til Deltagelse i Kunſtudstillingen. Det er 275,000 Kr., vi i Forvejen have bevilget til Deltagelse i Udstillingen derovre. For ſaa vidt jeg nu har Ret i denne min Betragtning, at diſſe 275,000 Kr. væſentlig gives ud, for at Danmark kan være repræſenteret, for at Danmarks Navn kan være blandt alle de Nationers Navne, ſom komme til Stede der, og for at vort Flag kan vaje ved Siden af alle andre Nationers Flag, tror jeg, vi ſkulde tage det Skridt med og ſende et Skib derover. Jeg har nok hørt, ſaa vidt jeg forſtod den højtærede Ordfører, at Modſtanden mod dette Forſlag ſkulde ligge i, at det havde en militær Karakter. Jeg maa ſige, det forundrer mig noget at høre, at der ſkulde være noget militært med her. Den Anledning, det drejer ſig om, er en Jubelfeſt, ſom Nordamerika holder, og det, ſom Nordamerika ønſker, er, at Europa, ja, for øvrigt og ſaa andre Nationer i Verden, vilde komme til Stede ved denne Jubelfeſt. Hvorledes man kan lægge noget militært og ſærlig noget danſk militært heri, fatter jeg ikke. Skulde det for øvrigt ſtøde en meget kraftig Antimilitarisme, at det var et Krigſkib, kunde det maatte være værd at tage under Overvejelse, om man ikke kunde ſaa et civilt Skib ſendt derover. Vi have jo her i Landet ganſke kørne Skibe, ſom ſejle paa Amerika, og det havde maatte været værd at tage under Overvejelse, om ikke f. Eks. Thingvallafleſtabet ſkulde viſe ſig villigt til at ſtille et af ſine velſejlende Skibe til Raadighed til at repræſentere os derovre. Derved vilde maatte det Anſtrøg af Militarisme, ſom ligger i, at det ſkulde være et Orlogſkib, blive fjernet fra Forſlaget. Smidlertid, jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Marineminifter maatte ikke ſelv er ganſke uden Skyld i den mindre velvillige Modtagelse, hans Forſlag har modtaget. Jeg ſlutter dette af den meget mærkelige Motivering, ſom foreligger fra den højtærede Miniſter — den findes i Bilag Nr. 90. — Det fremgaar deraf, at den højtærede Marineminifter fra førſt af

egentlig ikke har haft Blik for, hvad det drejer ſig om her. Han har ikke været opmærksom paa det Hovedmotiv, ſom hele Tiden har ligget til Grund for Bevillingerne til Deltagelse i Udstillingen i Amerika. Smidlertid er han bleven gjort opmærksom paa, at vi burde maatte være med, og ſom det førſte Motiv til at tage derover anfører den højtærede Miniſter, at Danmark ellers vilde ſammen med Tyrkiet være de eneſte Lande, ſom ikke gav Nåde derovre. Det forekommer mig nok nærmest ſer lidt ſpøgefuldt ud. Tyrkiet er jo fra gammel Tid anſet for at være af en noget ſtrøbelig Konſtitution; det har hebt „den lyge Mand“ i mange Aar, og Danmark er jo heller ikke af de stærke i Europa, overhovedet ikke i Verden, ſaa at det, at nogle ſtrøbelige Bæſener beſlutte ſig til at blive borte fra et Stævne, hvor jo netop Sundhed og Kraft ſkulde udfolde ſig, vilde ikke være ſaa mærk værdigt. Denne Motivering ſynes mig ikke at være tilſtrækkelig. Men heldigviſ har Miniſteren fundet et andet Motiv, ſom jeg egentlig finder tilſtrækkeligt, og ſom, forekommer det mig, burde have overbevist det højtærede Flertal i Finansudvalget om, at de ikke burde have nægtet denne Bevilling. Det er den Henvendelse, der er ſtet fra Komiteen for Danmarks Deltagelse i Verdensudstillingen. Den har rettet en indtrængende Anmodning om at ſaa et danſk Skib ſendt derover. Det forekommer mig, at denne Anmodning fra Komiteen burde have nogen Vægt her i Tinget. Den Gang man her i Sjør ret villig, om end ganſke viſt med en lille Smule Modſtand, gik med til den ret betydelige Bevilling af 250,000 Kr., var det væſentlig i Tillid til denne Komite. Saa vidt jeg erindrer, fralagde den højtærede Indenrigsminiſter ſig Ansvaret for Anvendelſen af diſſe Penge. Han vilde ikke have denne Bevilling, med mindre Induſtriforeningen og dens befuldmægtigede, Komiteen, vilde overtage Ansvaret for Pengenes Anvendelse. Det har alſaa nærmest været i Tillid til, at denne Komite vilde forſtaa at repræſentere Danmark paa en værdig Maade, at vi her have den ret anſelige Bevilling af 250,000 Kr., ſuppleret i Aar med 25,000 Kr. Naar nu Komiteen, ſom vi i Forvejen have viſt ſaa ſtor Tillid, indtrængende ſiger, at det vil forøge Værdigheden og Betydningen af Danmarks Nærværelſe ved det ſtore internationale Stævne i Amerika, at vi og ſaa møde der med Flaget paa et af vore Skibe, tror jeg, vi havde ſkyldt denne Komite at tage Henſyn til en ſaadan Anmodning. Men ſelv om vi ikke vilde tage Henſyn til en ſaadan Anmodning